

การประชุมวิชาการระดับชาติ "วิทยาการจัดการวิชาการ 2015" วิจัยเพื่อสร้างสรรค์เศรษฐกิจชุมชนสู่ประชาคมอาเซียน

คณะวิทยาการจัดการ
เครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ

โครงการประชุมวิชาการระดับชาติ "วิทยาการจัดการวิชาการ 2015"
จัดทำโดยเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
วันที่ 20-21 กุมภาพันธ์ 2558 ณ โรงแรมดิเอ็มเพรส ถนนข้ามคลอง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

เฉพะาระดับปริญญาตรี

คำนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ร่วมกับ เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ซึ่งประกอบด้วย มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย ได้จัดการประชุมนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ วิทยาการจัดการวิชาการ 2015 : วิจัยเพื่อ สร้างสรรค์เศรษฐกิจชุมชนสู่ประชาคมอาเซียน ในระหว่างวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2558 ณ โรงแรมดิเอ็ม เพรส จังหวัดเชียงใหม่ ขึ้นโดยมุ่งเป็นเวทีนำเสนอผลงานวิชาการ งานวิจัย งานวิจัยในชั้นเรียน การ แลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์ทางด้านงานวิจัย และการเผยแพร่ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อ องค์กรสาธารณชนและวงวิชาการของนักวิจัย อาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

สำหรับการจัดทำเอกสารประกอบการประชุมนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติในครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีจากความร่วมมือของหลายฝ่าย ขอขอบคุณนักวิจัย คณะทำงาน ตลอดจน ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้คงอำนวย ประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องตามสมควร

คณะกรรมการดำเนินการจัดการประชุมวิชาการ
20 กุมภาพันธ์ 2558

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานวิจัย การประชุมวิชาการระดับชาติ
 “วิทยาการจัดการวิชาการ 2015 : วิจัยเพื่อสร้างสรรค์เศรษฐกิจชุมชนสู่ประชาคมอาเซียน”
 วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2558
 ณ โรงแรมดิเอ็มเพรส อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ที่	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ	สกุล	มหาวิทยาลัย
1	ศาสตราจารย์ ดร.	ทรงศักดิ์	ศรีบุญจิตต์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2	รองศาสตราจารย์ ดร.	อารีย์	เชื้อเมืองพาน	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
3	รองศาสตราจารย์ ดร.	นรินทร์	นำเจริญ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4	รองศาสตราจารย์ ดร.	ธเนศ	ศรีวิชัยลำพันธ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
5	รองศาสตราจารย์ ดร.	อภิรักษ์	จันตะนี	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุยงยา
6	รองศาสตราจารย์	จำเนียร	บุญมาก	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
7	รองศาสตราจารย์	ธีรภัทร	วรรณฤมล	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
8	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	ประยุทธ์	วรรณอุดม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
9	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	ปรีดา	ศรีนฤวรรณ	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
10	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	ภูษนิศา	เดชเกิง	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
11	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	เยาวเรศ	เขาวนพูนผล	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
12	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	พิชาภพ	พันธุ์แพ	มหาวิทยาลัยพายัพ
13	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	อายุส	ห้วยเย็น	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
14	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	ชัยศ	สัมฤทธิ์สกุล	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
15	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	สิริศักดิ์	รัชชุตานติ	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
16	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	หัตพงษ์	อวิโรธนานนท์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
17	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	อนันตกุล	อินทรผดุง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
18	อาจารย์ ดร.	กัญญพัสวี่	กล่อมธงเจริญ	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
19	อาจารย์ ดร.	ปิยวรรณ	สิริประเสริฐศิลป์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
20	อาจารย์ ดร.	รัฐนันท์	พงศ์วิริทธิ์ธร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
21	อาจารย์ ดร.	ณภัทร	ทิพย์ศรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ชร.
22	อาจารย์ ดร.	ชัยเสกข์	พรหมศรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
23	อาจารย์ ดร.	ภัทริกา	มณีพันธ์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
24	อาจารย์ ดร.	ฐติกุล	ไชยวรรณ	มหาวิทยาลัยพายัพ
25	อาจารย์ ดร.	เทียน	เลรามัญ	มหาวิทยาลัยพายัพ
26	อาจารย์ ดร.	สุจิรา	ไชยกุลสินธุ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
27	อาจารย์ ดร.	อนุชา	กันทรดุษฎี	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
28	อาจารย์ ดร.	ชัยวัฒน์	นันทศรี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

29	อาจารย์ ดร.	สุทธิลักษณ์	ชนะสุข	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอ่างทอง ศาลากลางจังหวัดอ่างทอง
30	อาจารย์ ดร.	พึงใจ	พิชยอนุรัตน์	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (วิทยาเขตบางนา)
31	อาจารย์ ดร.	สิริกร	สันติโรจนกุล	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
32	อาจารย์ ดร.	วสุวรรณ์	พงศ์ขจร	มหาวิทยาลัยศรีปทุม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานวิจัย การประชุมวิชาการระดับชาติ
 “วิทยาการจัดการวิชาการ 2015 : วิจัยเพื่อสร้างสรรค์เศรษฐกิจชุมชนสู่ประชาคมอาเซียน”
 วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2558
 ณ โรงแรมดิเอ็มเพรส อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

ที่	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ	สกุล	มหาวิทยาลัย
1	ศาสตราจารย์ ดร.	มนัส	สุวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
2	รองศาสตราจารย์ ดร.	สมเดช	มุงเมือง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
3	รองศาสตราจารย์ ดร.	ปจรรย์	ผลประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
4	รองศาสตราจารย์ ดร.	บุญทวรรณ	วิงวอน	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
5	รองศาสตราจารย์ ดร.	วีระศักดิ์	สมยานะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
6	รองศาสตราจารย์	พิไล	เลิศพงศ์พิรุฬห์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
7	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	สมบัติ	สิงฆราช	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
8	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	กมลณัฐ	พลวัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
9	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	ธรรมกิตต์	ธรรมโม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
10	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	อนุวัติ	ศรีแก้ว	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
11	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	กมลทิพย์	คำใจ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
12	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	กรวีร์	ชัยอมรไพศาล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
13	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	เพชรรา	บุคสีทา	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
14	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	รัชนีวรรณ	บุญอนนท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
15	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	สมเกียรติ	ชัยพิบูลย์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
16	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	ไพฑูรย์	อินตะขัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
17	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	จตุรภัทร	วงศ์สิริสถาพร	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
18	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	อิราวัฒน์	ชมระกา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
19	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	กิ่งดาว	จินดาเทวิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
20	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	ปัญญिता	ชัยสนิท	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
21	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	พนิตสุภา	ธรรมประมวล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
22	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	วริศรา	เหล่าบำรุง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
23	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	นวพร	ประสมทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
24	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	บุษยากร	ตีระพุดติกุลชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
25	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	วัฒนา	เย็นยง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
26	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	ปานฉัตร	อาการักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
27	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	เสรี	ปานชาง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
28	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	อโนดาช	รัชเวทย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

29	อาจารย์ ดร.	ปะราสี	อเนก	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
30	อาจารย์ ดร.	กัลยา	ใจรักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
31	อาจารย์ ดร.	อรกัญญา	กาญจนธรรากุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
32	อาจารย์ ดร.	กาญจนา	สุระ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
33	อาจารย์ ดร.	ประภาส	ณ พิกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
34	อาจารย์ ดร.	เสริมศิริ	นิตดา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
35	อาจารย์ ดร.	สุทธธีรัตน์	พลอยบุตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
36	อาจารย์ ดร.	อุษณีย์	เส็งพานิช	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
37	อาจารย์ ดร.	ธัมมะทินนา	ศรีสุพรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
38	อาจารย์ ดร.	ลัสดา	ยาวิละ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
39	อาจารย์ ดร.	ศุภฤกษ์	เมธีโกคพงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
40	อาจารย์ ดร.	โอหาร	เชี่ยวชาญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
41	อาจารย์ จสต.ดร.	จอห์นนพดล	วศินสุนทร	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
42	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ศุภฤกษ์	ธราพิทักษ์วงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
43	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ธวัชชัย	บุญมี	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
44	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	จิรวรรณ	บุญมี	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
45	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	เดชวิทย์	นิลวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
46	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ศิริจันทร์	เชื้อสุวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
47	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	พรพิมล	วงศ์สุข	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
48	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ศิรสา	สอนศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
49	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	รัชนิกร	ปัญญา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
50	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ดารารัตน์	ไชยาโส	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
51	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	มานพ	ชุ่มอุ่น	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
52	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	นงลักษณ์	เรืองวิทยากรณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

การยอมรับการใช้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิทัลของกลุ่มคนวัยทำงาน
ในเขตกรุงเทพมหานคร

**An Acceptance of Digital Television System of Working Age People
in Bangkok.**

เกตุวดี สมบูรณ์ทวี, ฉัตรทริกา กลิ่นกุสม, ธนรัตน์ หัตถการวิริยะ
มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
เลขที่1 หมู่3 ตำบลสามพระยาอำเภอชะอำจังหวัดเพชรบุรี76120
Email : evesabella@msn.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยและความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิทัลของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 15-25 ปี ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ช่วงเวลาในการรับชมโทรทัศน์จะอยู่ในช่วง 20.00-24.00 น. กลุ่มคนวัยทำงานส่วนใหญ่มีการยอมรับการใช้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิทัล พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมากที่ค่าเฉลี่ย 4.30 และเมื่อนำมาพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านการรับรู้ประโยชน์ของโทรทัศน์ระบบดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดอยู่ที่ 3.86 และด้านช่องทางการรับรู้เกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ที่ 3.10 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีผลต่อการยอมรับการใช้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิทัลของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ตัวแปรด้านการรับรู้ ด้านทัศนคติ และ ด้านอิทธิพลมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการใช้บริการที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

คำสำคัญ: โทรทัศน์ระบบดิจิทัล, การยอมรับ, กลุ่มคนวัยทำงาน

Abstract

The aim of this research was to study the factors and the relationship of the factors that affecting the acceptance of digital television system of working age people in Bangkok. This research was quantitative research and used the questionnaire to collect the data. The samples of research were 400 people of working age in Bangkok. The statistics used for data analysis were frequency, mean, standard deviation and Pearson Correlation. The results showed that the majority of respondents were female. The average age was 15-25 years old in under graduate education, time to watch television was around 8-12 pm. The people of working age

in Bangkok mostly accepted Digital Television System; found that the overall level was good at mean 4.30. When we analyze each dimension, found that the awareness of the benefits of digital television system was very high at average the mean was 3.86 and the perceptions about digital television system was mean minimal at 3.10. Moreover, the result reveals that the overall factors of this study were related with the acceptance in significance level 0.05.

Keywords: Digital television system, Acceptance, People of working age

1. บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีได้เข้ามามีส่วนสำคัญในการดำรงชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก ข้อมูลข่าวสารสามารถเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระเสรีในแต่ละวันจะมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ อีกทั้งยังช่วยให้สะดวกสบายต่อการทำธุรกิจต่างๆ ทำให้ชีวิตประจำวันจะมีเทคโนโลยีเข้ามาเป็นส่วนเกี่ยวข้องในการดำรงชีวิต โดยเฉพาะกลุ่มสังคมของคนในเมือง เทคโนโลยีเป็นส่วนสำคัญอย่างมากที่จะใช้ในการติดต่อสื่อสาร การแลกเปลี่ยนข่าวสาร ซึ่งกลุ่มสังคมในเมืองส่วนใหญ่ คือกลุ่มวัยทำงานเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความรู้และความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีกำลังซื้อเทคโนโลยี ซึ่งตัวกลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นที่นิยมก็คือ โทรศัพท์

ทีวีดิจิทัลหรือโทรศัพท์ระบบดิจิทัล เป็นโทรศัพท์ที่รองรับการออกอากาศในรูปแบบดิจิทัลโดยให้สัญญาณและเสียงที่คมชัดกว่าโทรศัพท์แบบเดิมและส่งสัญญาณไปตามบ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยโทรศัพท์ระบบดิจิทัลจะสามารถส่งสัญญาณข้อมูลได้หลายรายการ โทรศัพท์พร้อมกับรูปภาพและเสียงที่มีสัญญาณที่คมชัดและมีความละเอียดชัดเจนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังมาพร้อมกับช่องฟรีทีวีที่มากขึ้นกว่าเดิม

วัยทำงานถือได้ว่าเป็นวัยที่มีการแสวงหาข้อมูลใหม่ๆ เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์บ้านเมืองในปัจจุบัน และมีความต้องการทางด้านสื่อประเภทต่างๆค่อนข้างสูง โดยโทรศัพท์ระบบดิจิทัลกำลังเป็นกระแสอย่างมากในปัจจุบัน ดังนั้นวัยทำงานจึงเป็นกลุ่มแรกที่มีการรับรู้และทดลองเกี่ยวกับโทรศัพท์ระบบดิจิทัล จากเหตุดังกล่าวผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการยอมรับการใช้บริการโทรศัพท์ระบบดิจิทัลของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยต้องการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับโทรศัพท์ระบบดิจิทัล ข้อมูลที่ได้นี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการสร้างการยอมรับการใช้บริการโทรศัพท์ระบบดิจิทัลให้แก่ภูมิภาคอื่นต่อไป

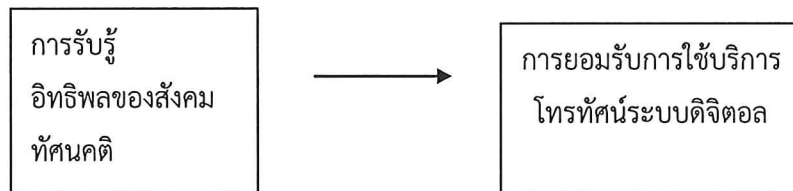
2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้บริการโทรศัพท์ระบบดิจิทัลของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

ในการใช้นวัตกรรมได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม โดยละเอียดมากขึ้นตามความยุ่งยากซับซ้อนของ นวัตกรรมนั้นๆ ขั้นที่สอง คือ ขั้นจูงใจบุคคล ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกผูกพันกับนวัตกรรมมากขึ้น โดยแสวงหาช่องทางเสริมด้วยวิธีต่างกัน เพื่อนำมาสนับสนุนทัศนคติ และความเชื่อต่อนวัตกรรม ขั้นที่ สาม คือ ขั้นตัดสินใจ เป็นการเลือกระหว่าง ยอมรับนวัตกรรม หรือ ปฏิเสธนวัตกรรม โดยโอกาสใน การยอมรับนวัตกรรมจะเพิ่มมากขึ้น หากมีการทดลองใช้นวัตกรรมขั้นที่สี่ คือ ขั้นยืนยัน หลังจาก บุคคลยอมรับนวัตกรรมแล้ว เพื่อเป็นการยืนยัน หรือสนับสนุนในการตัดสินใจยอมรับ จึงเกิดการ แสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับนวัตกรรมเพิ่มเติม เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ ทำให้การยอมรับเป็นไปได้ ด้วยดี

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

จากตัวแปรทั้งหมดที่กล่าวมาในข้างต้น สามารถกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังภาพที่1

ภาพที่1กรอบแนวคิดในการวิจัย

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุษรา ประกอบธรรม(2556) ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน การรับรู้ ประโยชน์ และอิทธิพลของสังคม มีอิทธิพลต่อทัศนคติที่มีต่อการเครือข่ายสังคมออนไลน์และทัศนคติ ที่มีต่อการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์มีอิทธิพลต่อความตั้งใจใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ที่ระดับ นัยสำคัญ 0.01

6. วิธีดำเนินงาน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรเป้าหมายในการศึกษาคือกลุ่มคนวัย ทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 2,875,700 คน จากผลสำรวจของสำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2556) กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของTaro Yamane ที่ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้ขนาดตัวอย่าง 399 คน

$$n = \frac{N}{1+n(e)^2} \quad (1)$$

n หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

e หมายถึง ความคาดเคลื่อนการเลือกตัวอย่าง

N หมายถึง จำนวนประชากร

การศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% นั่นคือยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการเลือก ตัวอย่างได้ 5% (0.05) ดังนั้นจึงแทนค่าขนาดตัวอย่างได้ดังนี้

$$n = \frac{2,875,700}{1+2,875,700(0.05)^2}$$

$$= 399$$

จึงทำการรวบรวมจากตัวอย่างขนาด 400 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ โดยใช้จำนวนประชากรแบ่งตามช่วงอายุมาเป็นฐานในการคิดสัดส่วนให้ได้ตัวอย่าง 400 คน งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 6 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ รายได้เฉลี่ย อาชีพ ระดับการศึกษา ช่วงเวลาและระยะเวลาในการชมโทรทัศน์ ประเภทรายการโทรทัศน์ที่รับชมประจำ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบวัดการรับรู้เกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบดิจิตอล เป็นคำถามชนิดเลือกตอบ โดยเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ Likert scale คือ มากที่สุด(5) มาก(4) ปานกลาง(3) น้อย(2) น้อยที่สุด(1) จำนวน 15 ข้อโดยแบ่งเป็น ช่องทางการรับรู้เกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบดิจิตอล การรับรู้ข้อมูลทั่วไปโทรทัศน์ระบบดิจิตอล การรับรู้ประโยชน์ของโทรทัศน์ระบบดิจิตอล อย่างละ 5 ข้อโดยใช้รูปแบบการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของ ธานินทร์ ศิลป์จารุ(2548)

ส่วนที่ 3 เป็นแบบวัดอิทธิพลของสังคมที่มีต่อโทรทัศน์ระบบดิจิตอล เป็นคำถามชนิดเลือกตอบ โดยเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ Likert จำนวน 10 ข้อโดยใช้รูปแบบการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของ ธานินทร์ ศิลป์จารุ (2548)

ส่วนที่ 4 เป็นแบบวัดทัศนคติที่มีต่อโทรทัศน์ระบบดิจิตอล เป็นคำถามชนิดเลือกตอบ โดยเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ Likert scale จำนวน 5 ข้อโดยใช้รูปแบบการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของ ธานินทร์ ศิลป์จารุ (2548)

ส่วนที่ 5 เป็นแบบวัดการยอมรับการใช้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิตอลเป็นคำถามชนิดเลือกตอบ โดยเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ Likert scale จำนวน 5 ข้อโดยใช้รูปแบบการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของ ธานินทร์ ศิลป์จารุ (2548)

ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบดิจิตอล เป็น แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ จำนวน 1 ข้อ

6.1 ขั้นตอนการวิจัย

6.1.1 ทบทวนวรรณกรรมเพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัย จากหนังสือ และบทความที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ ได้แก่ การรับรู้ อิทธิพลของสังคม ทัศนคติ และการยอมรับ มาใช้ในการทำแบบสอบถาม

6.1.2 ร่างแบบสอบถามโดยครอบคลุมวัตถุประสงค์ และประเด็นที่นำเสนอ

6.1.3 นำแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความเป็นปรนัย (IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน เพื่อพิจารณาในด้าน ความถูกต้อง และ ด้านความเที่ยงตรง ของแบบสอบถาม

6.1.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเป็นปรนัย (IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน แล้วจำนวน 30 ชุดไปเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง และ นำข้อมูลที่ได้มาทดสอบ ค่าความเชื่อมั่น(Reliability) ของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

6.1.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและความเชื่อมั่นไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร 400 ชุด

6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

6.2.1 ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ ข้อมูลทั่วไป ส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ รายได้เฉลี่ย อาชีพ ระดับการศึกษา ช่วงเวลา และระยะเวลาในการชมโทรทัศน์ ประเภทรายการโทรทัศน์ที่รับชมประจำ

6.2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้ในการอธิบายความหมายของปัจจัยความรับผิดชอบต่อสังคม ที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิตอลโดยเฉลี่ย

6.2.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ร่วมกับค่าเฉลี่ยเพื่ออธิบายความหมายของข้อมูลทั่วไป และปัจจัยการรับรู้ อิทธิพล และทัศนคติเกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบดิจิตอล ที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิตอล

6.2.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) ใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยการรับรู้ อิทธิพล และทัศนคติเกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบดิจิตอล กับ การยอมรับการใช้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิตอล

7. ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นแบบวัดการรับรู้เกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบดิจิตอล เป็นคำถามชนิดเลือกตอบ โดยเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ Likert scale คือ มากที่สุด(5) มาก(4) ปานกลาง(3) น้อย(2) น้อยที่สุด(1) จำนวน 15 ข้อโดยแบ่งเป็น ช่องทางการรับรู้เกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบดิจิตอล การรับรู้ข้อมูลทั่วไปโทรทัศน์ระบบดิจิตอล การรับรู้ประโยชน์ของโทรทัศน์ระบบดิจิตอล อย่างละ 5 ข้อโดยใช้การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของ ฮานินท์ ศิลป์จารุ(2548)

ส่วนที่ 3 เป็นแบบวัดอิทธิพลของสังคมที่มีต่อโทรทัศน์ระบบดิจิตอล เป็นคำถามชนิดเลือกตอบ โดยเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ Likert scale จำนวน 10 ข้อโดยใช้การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของ ฮานินท์ ศิลป์จารุ (2548)

ส่วนที่ 4 เป็นแบบวัดทัศนคติที่มีต่อโทรทัศน์ระบบดิจิตอล เป็นคำถามชนิดเลือกตอบ โดยเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ Likert scale จำนวน 5 ข้อโดยใช้การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของ ฮานินท์ ศิลป์จารุ (2548)

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการศึกษาการยอมรับการใช้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิทัลของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

การใช้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิทัลของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
ด้านช่องทางการรับรู้เกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล	3.10	1.084	ปานกลาง
ด้านการรับรู้ข้อมูลทั่วไปของโทรทัศน์ระบบดิจิทัล	3.55	0.932	มาก
ด้านการรับรู้ประโยชน์ของโทรทัศน์ระบบดิจิทัล	3.86	0.866	มาก
ด้านอิทธิพลของสังคมที่มีต่อโทรทัศน์ระบบดิจิทัล	3.36	0.819	ปานกลาง
ด้านทัศนคติที่มีต่อโทรทัศน์ระบบดิจิทัล	3.82	0.823	มาก
ด้านการยอมรับการใช้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิทัล	3.80	0.863	มาก
รวม	4.30	1.077	มาก

ส่วนที่ 5 เป็นแบบวัดการยอมรับการใช้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิทัลเป็นคำถามชนิดเลือกตอบ โดยเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ Likert scale จำนวน 5 ข้อโดยใช้การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของ ธานินทร์ ศิลป์จารุ (2548)

ส่วนที่ 6 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิทัลของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการยอมรับกับการรับรู้ ในระดับต่ำ ($r=0.24$) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการยอมรับกับข้อมูลทั่วไป พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($r=0.35$) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการยอมรับกับประโยชน์ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($r=0.45$) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการยอมรับกับอิทธิพล พบว่า อยู่ในระดับต่ำ ($r=0.11$) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการยอมรับกับทัศนคติ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($r=0.78$) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

ตารางที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้บริการโทรศัพท์มือถือของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

	การรับรู้	ข้อมูลทั่วไป	ประโยชน์	อิทธิพล	ทัศนคติ	การยอมรับ
การยอมรับ	0.24 ^{**}	0.35 ^{**}	0.45 ^{**}	0.11 [*]	0.78 ^{**}	1
	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	
	400	400	400	400	400	400

^{**} ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

^{*} ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

8. สรุปและอภิปรายผล

สรุป

จากผลวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิง มีอายุเฉลี่ย 15-25 ปี ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อโทรทัศน์ โดยช่วงเวลาในการรับชมจะอยู่ในช่วงเวลา 20.00 – 24.00 น. ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มคนวัยทำงานเพศหญิงใช้เวลาหลังจากเลิกงานในการรับชมสื่อโทรทัศน์ และส่วนใหญ่รับรู้ถึงการรับชมโทรทัศน์ที่มีความคมชัดมากขึ้นเมื่อเปลี่ยนโทรทัศน์เป็นระบบดิจิทัล การยอมรับของกลุ่มคนวัยทำงานส่วนใหญ่ยอมรับว่าโทรทัศน์ระบบดิจิทัลทำให้ชีวิตสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น และจากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับการใช้บริการโทรศัพท์มือถือของกลุ่มคนวัยทำงานพบว่า ตัวแปรด้านการรับรู้ ทัศนคติ และอิทธิพล มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับการใช้บริการโทรศัพท์มือถือที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

อภิปรายผล

จากการศึกษาการยอมรับการใช้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิทัลของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้จากการศึกษาพบว่า การศึกษาการยอมรับการใช้โทรศัพท์มือถือของกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ ทัศนคติ และอิทธิพล ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐชนันท์ กิ่งมณี (2553) ได้ศึกษา เรื่อง การศึกษาการรับรู้โฆษณาตรงและโฆษณาแฝงสินค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางโทรทัศน์ในกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ อิทธิพล และทัศนคติที่มีต่อการใช้อุปกรณ์สื่อสาร

จากการศึกษาการยอมรับการใช้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิทัลของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้จากการศึกษาพบว่า การศึกษาการยอมรับในด้านของประโยชน์ของโทรทัศน์ระบบดิจิทัลมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรรณทิพา แอดำ (2549) ได้ศึกษาเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของข้าราชการสำนักปลัดกระทรวงพลังงาน ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการมีการยอมรับอยู่ในระดับมาก ในด้านประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศ

9. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อการนำไปใช้ประโยชน์

การผลการวิจัยทำให้ทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิทัล ซึ่งทำให้ผู้ที่ให้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิทัล ทราบว่า ควรเจาะตลาดผู้บริโภคกลุ่มใด และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารทางการตลาดเพื่อที่จะส่งผลให้เกิดการยอมรับในเชิงบวกต่อการใช้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิทัลในผู้บริโภคต่อไป โดยควรเผยแพร่ข่าวสารให้มีความชัดเจนและเข้าถึงบุคคลทุกพื้นที่ทุกเพศทุกวัยมากยิ่งขึ้น เพื่อสร้างการยอมรับในการใช้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิทัล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรขยายพื้นที่ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เพื่อให้ทราบถึงการยอมรับการใช้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิทัลในเขตพื้นที่อื่นๆครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ เพื่อการพัฒนาการให้บริการ โทรทัศน์ระบบดิจิทัลที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

10.เอกสารอ้างอิง

- จำเนียร ช่วงโชติ. (2519). จิตวิทยาการรับรู้และเรียนรู้.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฐากร ตัณฑสิทธิ์ .(2556). ทวีติจอ Digital TV คืออะไร. ค้นเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2557. จาก <http://tvdigital.in.th>.
- ทีปตันที่พัฒน์. (2555). ชีวิตกับเทคโนโลยีเป็นของคู่กันไม่สามารถขาดได้.ค้นเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2557. จาก <http://my.dek-d.com/hierophant/blog/>.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2548). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยSPSS. พิมพ์ครั้งที่4. กรุงเทพฯ : บริษัท วี.อินเตอร์ พริน จำกัด.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2532). จิตวิทยาทั่วไป.ภาควิจิตวิทยา.คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุษรา ประกอบธรรม. (2556). การศึกษาการยอมรับเครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักศึกษา:กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พรรณทิพา แอดำ. (2549).การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริรัตน์ สมวदनวล. (2554). เทคโนโลยีมีผลต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบัน.ค้นเมื่อ วันที่ 21 พฤษภาคม 2557.จาก <http://socialtht.blogspot.com/>.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2556).การคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ.2553-2583 .กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- สิทธิโชค วรรณสันติกุล. (2529). การจัดการพฤติกรรมมนุษย์.นครปฐม: มหาวิทยาลัย ศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- Assael, Henry : (1995). Consumer Behavior and Marketing Action.P.267. 5th ed. The United of America :InternationalThomsonPublishing.

Rogers, E. M., & Shoemaker, F. F. (1971). **Communication of innovations: A cross cultural approach**. New York: Free Press.

Taro Yamane (1973) **Statistics: An Introductory Analysis**. New York: Harper and Row Publication